

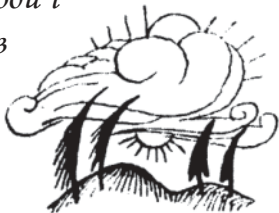
Легенда

Було се року 2008-го... Літо стояло в тухольських горах.

Одної прегарної днини старійшини та громада городоцька й угрівська з'явилися в тих місцях і побудували собі славний табір - на стрімкім пригірку, відділенім від інших страшними дебрями, порослім густо величезними буками та смереками, покритими ломами й обвалищами дерев.

З першого разу видно було, що були вони людьми добрими, що виховання їхнє було мужиське і що в тілах їх живе сильний, великими здібностями обдарований, дух.

Привчені вони владати зброєю рицарською, зносити всілякі невидги і сміливо стояти в небезпеках...

Обов'язки чергового гуртка

- Черговий гурток відповідає за порядок і чистоту в таборі, підготовку і роздачу їжі в кухні, безпеку табору вночі та виконує інші доручення бунчужного.
- Черговий гурток перебирає свої обов'язки відразу після початку нічної тиші і виконує їх наступні 24 години.
- Черговий гурток виконує нічну стійку. Останню стійку (**:** - 7.00) виконують кухарі сніданку. Вони будять бунчужного за 15 хвилин до вставання.
- Члени чергового гуртка, які не є на кухні, виконують завдання, призначені бунчужним.

Обов'язки нічної стійки

- Постійно ходити (не можна сидати чи лягати), відвідуючи всі точки табору за схемою, поданою бунчужним.
- Використовувати ліхтарик тільки тоді, коли потрібно щось конкретно перевірити.
- В разі небезпеки чи непрошених гостей негайно розбудити бунчужного табору, а коли це неможливо, тоді свистіти алярм.
- Розбудити наступного стійкового за 5 хвилин перед зміною і чекати його біля щогли. Відійти до свого намету тільки тоді, коли наступний стійковий з повним стійковим вирядом буде стояти біля щогли.
- Стійкові між собою без потреби не розмовляють.
- Останній стійковий має розбудити бунчужного за 15 хвилин до вставання.
- Мати із собою під час служби такий виряд: пластова палиця, ліхтарик, свисток, годинник, список стійки.

Куховарення

Хто із вас не любить смачно поїсти? Але для цього треба потрудитися і засвоїти деякі поради, аби уникнути прикрих несподіванок. Насамперед, потрібно дотримуватися санітарно-гігієнічних правил.

Не слід брати з собою продукти, які швидко псуються, як і надмірно „завалюватися” консервами. Воду для пиття використовувати лише переварену.

Слід пам'ятати:

- При варінні крупи наварюються у три рази, макарони в два;
- Крупи можна заливати холодною водою;
- Макарони кидають лише на кип'яток;
- Краще солі кинути менше, а потім досолити.

Каша гречана з маслом

На 1кг гречки 3л води (при потребі можна долити), 1 ст. ложка солі, 200г масла.

Каша пшенична

На два стакани пшеничної крупи 4 стакани води, 0,5 ст. ложки солі, 50г масла.

Каша рисова

Рис промивають у 2-3-х водах (краще теплою водою). Заливають у воду із розрахунку 2 стакани рису – 4 стакани води. Додати 1 ст. ложку солі, 50г масла (або цукру).

Макарони

Довести воду до кипіння і висипати помішуючи макарони. На 1кг макаронів потрібно 6л води, 1,5 ст. ложки солі.

Варять макарони 15-30 хв. в залежності від сорту (чим грубші – тим довше), час від часу помішуючи. Потім процідити через друшляк. Коли вода стече – перекласти у каструлю. Додати масло чи тушівку.

Каша манна

В гаряче кип'ячене молоко або кип'ячену воду висипають манну кашу, постійно помішуючи. На два стакани крупи 3 стакани молока і два стакани води (або 5 стаканів води), 4 ст. ложки масла, та цукру (або до смаку). Солі 0,5 ст. ложки. При відсутності молока можна залити кашу згущиком.

В'язання вузлів

Прямий вузол. *Пл. н. (пластова назва) - пластовий.* Використовується для зв'язування двох линв однакового чи майже однакового діаметра. Не слід в'язати на слизьких, пружних, синтетичних линвах чи линвах, виготовлених з різних матеріалів. Може виявитись ненадійним, якщо не зав'язати контрольних вузлів.

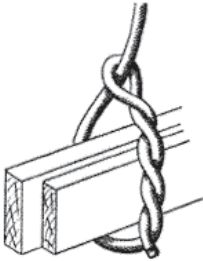

Хірургічний (подвійний прямий). вузол. *Пл.н. - лікарський.* Вузли на синтетичних линвах малого діаметра як правило погано тримають під навантаженням. Тоді використовуємо хірургічний вузол. Він дуже подібний до

прямого, проте ходовим кінцем обносимо корінний кінець іншої линви двічі (як перший, так і другий раз).

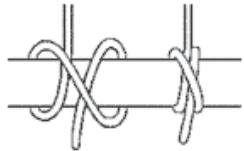
Буліль. *Інша пл.н. - рятівнича петля.* Коли потрібно швидко зав'язати на кінці линви петлю, яка б не зрадила, використовуємо буліль. Вузол в'яжеться просто, є дуже надійним і зручним, не сповзає під навантаженням. Якщо залишаємо буліль без навантаження, то обов'язково потрібно зав'язати ходовим кінцем котрольний вузол на одній із сторін петлі. Мінус вузла - після значного навантаження він важко піддається розв'язуванню.

Удавка. Під навантаженням не зісковзне з предмета, якщо дати достатню кількість шлагів. Щоб удавка рівно втримувала предмет, який піднімаємо, не даючи йому "гуляти", ближче до кінця цього предмета за напрямком тяги накладаємо півштик. Легко розв'язується після будь-якого навантаження.

Стремено. Коли потрібно надійно зафіксувати лину на будь-якому предметі, використовуємо цей вузол. Ефективний тоді, коли зусилля направлене перпендикулярно до предмета.

Якщо ж зусилля направлене не перпендикулярно, використовувати його не рекомендується. Стременом починаємо в'язання, ним і закінчуємо. Для надійної фіксації на предметі в'яжемо простий вузол чи вісімку (в якості контрольки) на ходовому кінці, а корінним затягуємо сам вузол.

Зашморг Певного практичного використання вузол не має. Проте цікавий тим, що в давнину з його допомогою вішали людей (кажуть, що кількість шлагів при цьому була рівна 13). Особливістю вузла є те, що розміри петлі легко змінюються тільки тоді, коли обидва кінці петлі входять під шлаг паралельно. Для розв'язування досить протягнути петлю попід шлагами, потягнувши за вільний кінець (перед цим варто витягнути шийку із петлі).

Як зробити наплечник легшим?

Чим ближче центр ваги наплечника до тіла людини, тим легше його нести. Тому бажано, щоб форма наплечника була вузька, а система спинки облягала тіло. Окрім того, наплечник повинен бути правильно спакований і підлаштований.

Пакування наплечника.

Спальний мішок, одяг, інші легкі речі слід спакувати в нижньому відділенні, подалі від спини. Важкі речі слід положити ближче до спини на рівні середини плечей. Дрібні речі зручно розмістити у верхньому клапані та бокових кишнях, звідки їх легко завжди витягнути. Дошовик теж потрібно спакувати десь під рукою. Флягу з водою раджу положити під верхнім клапаном – і під рукою, і ближче до спини. При такому вкладанні центр тяжіння наплечника розташований близько до тіла.

Взуття.

Для мандрівок найкраще - черевики. Якщо ні - кросівки. У жодному разі - кеди, чи інше, з тонкими підшваами, взуття.

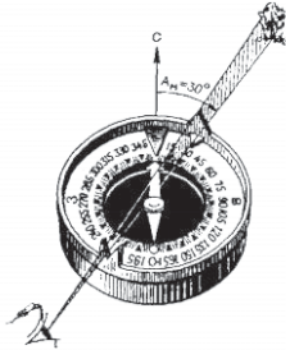
Натерті піхури - дуууууже неприємна річ під час мандрівки. Найкраще попередити їх утворення, ніж потім боротися з ними:

- Взуття має бути привичним для твоїх ніг (не вперше взуте);
- Ноги повинні бути чистими, добре помиті (особливо це стосується до другого і решти днів мандрівки);
- Під час дороги слідкувати за станом ніг – при відчутті, що щось натирає, болить і т.д. зупинитись, оглянути ногу, і, при потребі, накласти пластир, щоб уникнути тертя взуття до шкіри;
- По можливості уникати перебування ніг у мокрому взутті.

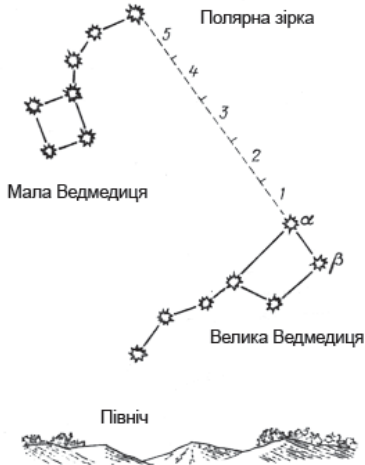
Безпека під час мандрівки.

Під час мандрівки точно і неухильно виконуй вказівки провідника. Будь уважним, не лови "гав". Завжди слідкуй за дорогою під ногами. Не пий і не їж нічого без дозволу. Не відходь під час зупинки далеко від групи.

Під час грози старайся бути якомога далі від вершин гірських хребтів, особливо їхніх піків. Якщо людина стоїть під час грози, потрібно ноги тримати разом. Обов'язково вимкни мобільний телефон. Не можна ховатись у маленьких колибах, особливо коли вони на вершині. Якщо сховатись ніде, потрібно лягти на землю.

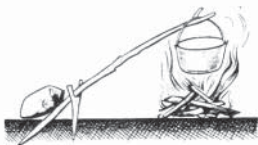
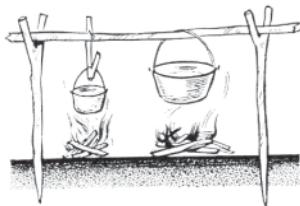

Азимут - це кут між напрямом на північ та предметом (дерево, кущ тощо) за годинниковою стрілкою

Полярна зірка завжди знаходиться рівно на півночі

Декілька способів облаштування кухні

Пастки для тварин

Найпростіший спосіб спіймати тварину без використання спеціальних засобів (рушниця, лук...) це - пастка. Нижче подано пастку із використанням сільця та важкого каменя.

АБЕТКА МОРЗЕ

А (А-сог)	І (І-важ)	Т (Тон)
Б (Бон-да-рин-на)	Ї (Їж, хто го-ло-ди)	У (У-па-сок)
В (Ві-тро-гон)	Й (Ядм хо-лод-ком)	Ф (Фі-ла-тре-он)
Г (Га-ра-ді-ри)	К (Ко-лі-но)	Х (Хо-ло-до-чок)
Ґ (Ґо-го-ди)	Л (Лі-со-ру-ди)	Ц (“Цюця Дорця”)
Д (До-ли-на)	М (Мо-роз)	Ч (Чор-но-го-ра)
Е (Ерг)	Н (Но-га)	Ш (Шо-ло-ви-ло)
Є (Є-ність то сн-іє)	О (О-во-лот)	Щ (Що-ро-ку мо-роз)
Ж (Жа-б'є се-ло)	П (Пир-но-роз-ки)	Ю (Ю-рій король)
З (Зо-ло-ту-ха)	Р (Ри-бонь-ка)	Я (Я-ро-шен-ко)
И (І-важ)	С (Са-га-ра)	Ь (І-важ)

1 	6
2 	7
3 	8
4 	9

Це цікаво!

Сигнал SOS, що зараз розшифровують як «Save our souls» (рятуйте наші душі) або «Save our ship» (рятуйте наш корабель), був обраний через простоту передачі. Він являє собою комбінацію «... — — — ...» і відтворюється без пауз на відміну від інших сигналів. Цей сигнал подається лише у випадку неминучої загрози для життя людей або судна.

Легенда-2008

ПАМ'ЯТКА ПО ПЕРШІЙ МЕДИЧНІЙ ДОПОМОЗІ

При наданні першої долікарської допомоги в порядку почерговості **ПОТРІБНО**:

- усунути першопричини, які викликали нещасний випадок (витягнути з-під завалу, місця аварії ...);
- усунути небезпечні для життя потерпілого стани (шок, кровотечу);
- встановити степінь пошкоджень, можливість транспортування;
- перенести в захищене, зручне для надання медичної допомоги місце;
- надати потрібну допомогу.

ШОК.

Переважно викликається травмою, великим опіком, який супроводжується сильною біллю. Розрізняють дві фази шоку: збудження і пригнічення. У першій фазі людина збуджена, метушиться, поведінка неадекватна. В другій - заторможена, може спостерігатись втрата свідомості.

При травматичному шоці **ПОТРІБНО**:

- обережно покласти потерпілого на спину, при блювоті повернути голову на бік;
- перевірити наявність дихання, роботу серця. Якщо відсутні - почати реанімаційні міроприєємства;
- швидко зупинити кровотечу, іммобілізувати місця переломів;
- дати знеболююче. При його відсутності - 50-70г алкоголю;
- при пригніченні дихання і серцевої діяльності ввести адреналін, кордиамін, кофеїн.

ЗОМЛІННЯ.

Може бути наслідком перевтоми, теплових і сонячних ударів, голоду, травми, нервового перевиснаження, страху і т. д.

При зомлінні **ПОТРІБНО**:

- покласти потерпілого на спину;
- розстебнути комір і пояс;
- покласти під ноги валик таким чином, щоб голова була трохи нижче рівня ніг;
- розтерти руки, ноги, спину, груди спиртом, горілкою, одеколоном;
- покласти на чоло змочену гарячою водою тканину;

- дати понюхати нашатирний спирт або протерти ним скроні. Можна використати оцет (таким же чином), мурашину кислоту (на природі просто запахається соломинку у мурашник і потім підноситься під ніс).

КРОВОТЕЧА ЗОВНІШНЯ.

Зовнішня кровотеча є наслідком травм, поранень з порушенням цілісності шкіряних тканин.

При сильних кровотечах ПОТРІБНО:

- перетиснути пошкоджену судину пальцем;
- сильно зігнути пошкоджену кінцівку підклавши під коліно чи лікоть тканевий валик;
- накласти джгут, але не більше, ніж на 1,5 год, після чого послабити скрутку і коли кінцівка потепліє і порожевіє, знову затягнути;
- при невеликих кровотечах притиснути рану стерильною салфеткою і забинтувати.

ПЕРЕЛОМИ КОСТЕЙ КІНЦІВОК. При переломах костей кінцівок ПОТРІБНО:

- накласти шину з палок, гілок, чи інших підручних матеріалів;
- надати зломаній руці чи нозі підвищеного стану;
- прикласти холодний компрес;
- дати знеболююче;
- при відкритому переломі накласти на рану стерильну пов'язку.

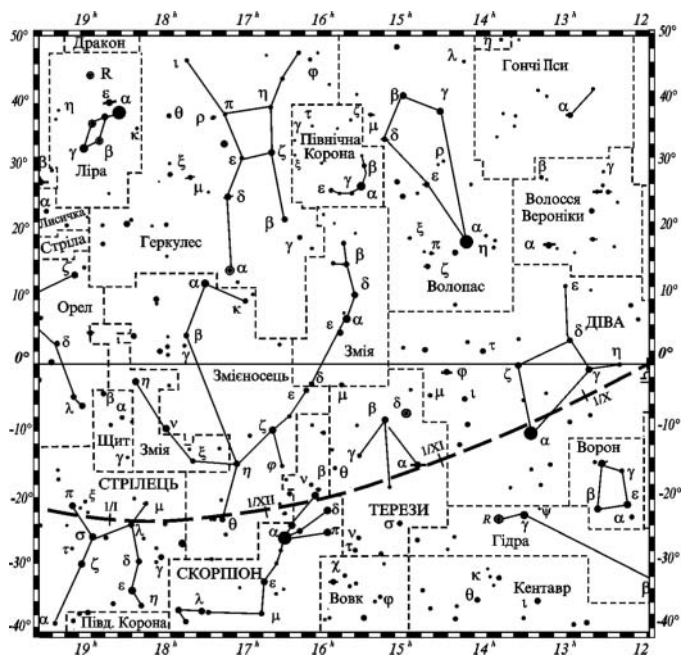
НЕ МОЖНА:

- пробувати складати уламки кісток;
- фіксувати шину у місці, де виступає кістка;
- прикладати до місця перелому гірлку;
- без потреби знімати одяг чи взуття з пошкодженої кінцівки;

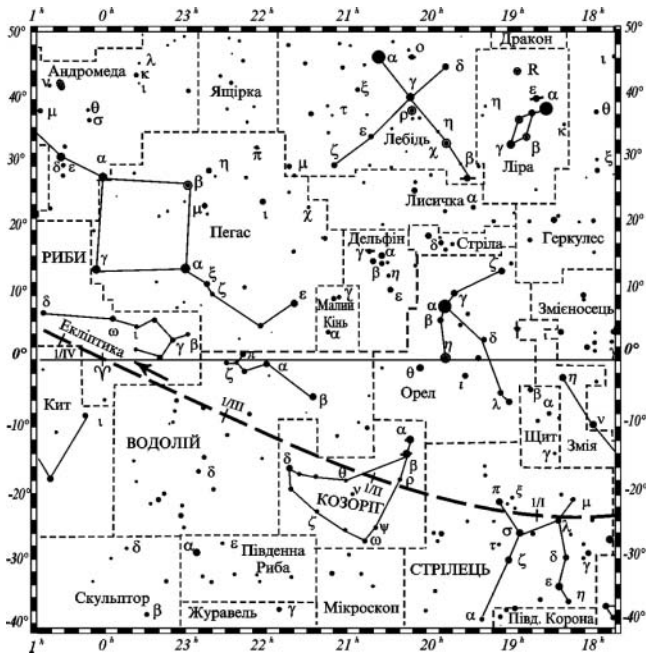
РАНИ.

При отриманні рани ПОТРІБНО:

- змазати краї рани йодом або спиртом;
- промити рану антисептичними засобами;
- накласти стерильну пов'язку;
- при нагноєнні рани - розпочати прийом антибіотиків;
- при забрудненні рани землею - подбати про протиправцеву вакцинацію.

**Положення зір на південній частині небосхилу
ввечері влітку:**
 15 червня - о 22 год, 15 липня - о 20 год за місцевим часом;
 їх видно вранці 15 січня о 8 год, 15 лютого - об 6 год

Осіннє вечірнє небо близько 22 год у південній частині неба

Пісні

ГІМН ПЛАСТУ

Цвіт України і краса,
Скобів орлиний ми рід,
Любимо сонце, рух, життя,
Любимо волю і світ.
Пласт наша гордість і мрія,
Любий Отчизні наш труд,
Буйний в нім порив, надія,
В Пласті росте новий люд.
Браття, пора нам стати в ряд,
Стяг пластовий підійняти,
Славу Вкраїні придбать!
Сонце по небі колує,
Знають і хмари свій шлях,
Вітер невпинно мандрує
По України полях.
Ми ж сонця ясного діти,
Вольного вітру брати,
Мали б в безділлі змарніти,
Цілі життя не знайти?!
Браття, пора нам...

ГІМН ЗАКАРПАТСЬКИХ ПЛАСТУНІВ

Гей, пластуни! Гей, юнаки!
Ми діти сонця і весни,
Ми діти матері природи!
До нас шумить зелений бір,
В ліси, поля, до вільних гір,
На ясні зорі, тихі води!] 2
Гей, пластуни! Гей, юнаки!
Життя - не жарти, не казки,
А праця, бурі і негоди!
Гартуймо ж наш юнацький дух.

Юнацьке гасло: воля й рух!
Ніщо нам лихо, ні пригоди!]2
Гей, юнаки! Гей, пластуни!
Народу вольного сини,
Сини краси, сини природи,
Не зломимо своїх присяг,
Веде нас гордо вольний стяг
До щастя, слави і свободи!] 2

ПЛАСТОВИЙ ОБІТ

В пожежах всесвітних, у лунах кривавих,
Під громом гармат, у важкій боротьбі,
На лицарську честь і на предківську славу,
Вітчизні обіти складаю такі.

Плекатиму силу і тіла, і духа,-
Щоб нарід мій вольним, могутнім зростав,
Щоб в думках журливих невольнича туга
Замовкла, а гордо щоб спів наш лунав.

Красу я і щастя по всій Україні
Ширитиму, власний забуду свій труд,
Щоб чола розхмарив і випрямив спини,
Щоб зір зняв до неба відроджений люд.

Я працю й невдачі, всі злидні й недолю
Прийму як завдання великої гри,
З життям поборююсь, як з трудами у полі,
Мину обережно зрадливі яри.

А летом крил скоба під хмари полину
І бистро розгляну всю землю мою,
Промірю тернисті шляхи України,
До щастя Вітчизну мою поведу.

ЦАРЮ НЕБЕСНИЙ

Царю Небесний, Джерело світла,
Твоїм промінням встели наш шлях.
Щоб в душах наших радість розквітла.
Щоб запалала віра в серцях.

Царю Небесний, Всесильний Боже,
Мудрість і силу й ласку нам дай.
Щоб подолати діло вороже.
Визволить рідний, батьківський край.
Царю Небесний, Боже Єдиний,
Будь нам зорею в ночі тривоги.
Знаком, що з нами в кожну хвилину.
Сила і правда, з нами наш Бог!

СІРІЛИ У СУМЕРКАХ

Сіріли у сумерку півночі шатра,
Застиг, мов у чорному безрусі ліс,
Лиш ясним промінням іскрилася ватра
І сипала зорям привіт.
Над ватрою постаті юні, хлоп'ячі,
Заслухані в золото слів, що лились,
Про славу минулу, про мрії гарячі,
Про волю, що прийде колись.
Заслухались кедри горганської ночі
І гомін ішов по долинах, верхах,
Горіли завзяттям юнацької очі
І сила родилась в серцях.
Погасло багаття, горіли ще мрії,
Скінчила свій лет заворожена ніч,
Далеко на сході горіли обрії,
Воскресній зірниці усріч.

НІЧ ВЖЕ ЙДЕ

Ніч вже йде... За верхи,
Ясне сонце зайшло, юнаки!
Тихо спить... Без тривоги...
З нами Бог! З нами Бог!

ТИХИЙ, ТИХИЙ ЛІС В КАРПАТАХ

Пісня табору

Тихий, тихий ліс в Карпатах і чарівний
Табір Пласту - ця легенда, як царівна
Ангел спокою над табором літає,
Та про це лиш тільки хвоя в горах знає.
А у небі засвітилися білі очі,
Що пластунську ватру бачили щоночі.
Слова щирі і веселі тут лунали,
І сильніше за вогні серця палали.
Руки дружби пластуни подати можуть,
Помилки пробачать, розпач переможуть.
Переправи і мандрівки - все бувало,
Дружби дух в їхніх серцях загартувало.
Скільки часу б від "Легенди" не минуло,
Та пластунське серце табір не забуло.
Один одного не раз іще згадаєм,
Коли сонце світлом вдарить понад гаєм.
Ми повернимось сюди, повірте браття,
І до неба миготітиме багаття.
Дзінкий сміх, з життя історії почнуться,
І серця наші знову у такт заб'ються

БАЙ-БАЙ, МИЛА

Приспів:

Бай-бай, мила, бай-бай!
Бай-бай, мила, прощай!
Автобусом до Лондону,
Літаком до Вашингтону.
Бай-бай, мила, мене забувай!
Ну, холєра, всьо - нарешті їду;
За спинов лишився Родіни кордон.
Первим делом я у Англію до цьоці заїду,
А потім на літакови полечу в Вашингтон.

Приспів

Дякую тобі, мамо,
Шо в поля водила край села,
Шо ночей не досипала,
І в дорогу проводжала,
І рушник вишиваний ти на щастя дала.

Приспів

Дякую, мої сестри,
Бо Господь ми дав вас цілих дві:
Як єдна сідло сховає,
То втора 'го відшукає -
І я їду до дівчини, шо ся нравит мені.

Приспів

БЕРЕГ РІКИ

Приспів:

Просто ти живеш не на тому березі ріки,
Де я стою, де чекаю місяці й роки,
А ти живеш не на тому березі ріки.

Я зупинився на березі великої ріки,
За рікою мене чекаєш ти.
Не подолати мені глибокої води.

І безнадійно чорніють спалені мости,
Така далека та дорога до мети.
І мені ніяк, ніяк, ніяк, до неї не дійти.

Приспів

Чую я твій голос і бачу я тебе,
Та тільки крила мої облямані давно,
Я на цій знедоленій землі забув, коли літав.
І не збагнути тобі там, на березі твоїм,
Чого вартує зробити один рішучий крок
Тому, хто на інших берегах ніколи не
бував.

Приспів

Я зупинився на березі великої ріки,
За рікою мене чекаєш ти.
Не подолати мені глибокої води.

І безнадійно чорніють спалені мости,
Така далека та дорога до мети.
І мені ніяк, ніяк, ніяк, до неї не дійти.

Приспів

Б'ЮТІФУЛ КАРПАТИ

Іду я плаєм в синю даль.
Висить Марічка на смерічці.
Парує синій дим проваль,
Цвіте черлена ружа-чічка.
Б'ютіфул Карпати! Верховино, рідна мати,
Не дай же нам погирати! Б'ютіфул Карпати!
За небокраєм небокрай,
Трембіти голос чути в лісі.
А он ялинок ген розмай
І синьо-жовта фана в стрісі.
Б'ютіфул Карпати!..
Залазить п'яне сонце в річку,
Останній промінь свій кидає.
Іде Іванко до Марічки
І пісеньку співає.

ВОДОГРАЙ

Тече вода, тече бистра,
А куди — не знаю,
Поміж гори в світ широкий
Тече, не вертає.
Ми зустрінемося з тобою
Біля водограю,
І попросим його щиро,
Хай він нам заграє.

Приспів:

Ой, водо-водограй, грай для нас, грай...
Танок свій жвавий ти не зупиняй,
За красну пісню на всі голоси,

Що хочеш, водограю, попроси.
Струни дає тобі кожна весна,
Дзвінкість дарує їм осінь ясна,
А ми заграєм на струнах отих,
Хай розіллють вони радісний сміх.

Подивись, як в сіру скелю
Б'є вода іскриста,
Ти зроби мені з тих крапель
Зоряне намисто.
Краще я зберу джерела,
Зроблю з них цимбали,
Щоб тобі, дівчино мила,
Вони красно грали.

Приспів

ВОНА

Завтра прийде до кімнати
Твоїх друзів небагато,
Вип'єте холодного вина,
Хтось принесе білі айстри,
Скаже хтось: "Життя прекрасне..."
Так, життя прекрасне, а вона...

А вона, а вона все сидітиме сумна,
Буде пити, не п'яніти від дешевого вина,
Я співатиму для неї, аж бринітиме кришталь,
Та хіба зуміє голос подолати сум-печаль?

Так у світі повелося -
Я люблю її волосся,
Я люблю її тонкі уста.
Та невдовзі прийде осінь,
Ми усі розбіжимося
По русифікованим містах.

Лиш вона, лиш вона - сидітиме сумна,
Буде пити, не п'яніти від дешевого вина.
Моя дівчинко печальна, моя доле золота,
Я продовжую кричати - ніч безмежна і пуста.

ГАЙ, ЗЕЛЕНИЙ ГАЙ

Там, де зустрів тебе, там шумить і нині
Гай, зелений гай,
Там полюбив, як я, твої очі сині,
Гай, зелений гай,
Там полюбив, як я, твій веселий голос,
Гай, зелений гай,
Там ти спитала: “що буде з нами, любий,
Як мине розмай?”

Приспів:

Ти щаслива будеш, | (3)

Грай, музико, грай!

А мене забудеш, | (2)

А мене забудеш

Грай, музико, грай!

Можеш все забути | (3)

Тільки пам'ятай

Зоряну дорогу | (3)

В гай, зелений гай.

Як я тебе кохав, пам'ятати буде
Гай, зелений гай,
Що я тобі казав, не розкаже людям
Гай, зелений гай,
А як прийдуть осінні холодні хмари в
Гай, зелений гай,
Хай на твоїм весіллі лунає пісня,
Ллється через край.

Приспів.

ГЕЙ-ГУ, ГЕЙ-ГА

Гей-гу, гей-га, таке то в нас життя.
Наплечники готові, прощай, моє дівча!
Сьогодні помандруєм, не знаємо й самі,
Де завтра заночуєм. Чорти ми лісові!
Гей-гу, гей-га, чорти ми лісові.

Прапор червоно-чорний, це наше все добро,
Червоне, це кохання, а чорне, пекла дно.

Усі дівчата знають пекельні барви ці,
Забути їх не можуть.¹ Чорти ми лісові!

Гей-гу, гей-га! Чорти ми лісові!

А як прийдеться стати із зброєю в руках,
Маршалок поведе нас, замає гордо стяг!

І сипнемо сто тисяч у груди сатані,
Люциферові решту! Чорти ми лісові!

Гей-гу, гей-га! Чорти ми лісові!

ГЕЙ, ЗІ ЛЬВОВА ДО МУКАЧЕВА

Гей, зі Львова до Мукачева,

З Мукачева до Київа, -

Кожний буде пам'ятати,

Що не мож українських

Стрільців зачіпати.

На далекій скрізь чужині

І на славіній Україні, -

Кожний буде пам'ятати,

Що не мож українських

Стрільців зачіпати.

На Макіївці, чи на Липі,

Над Дністром, чи вже на Стріпі, -

Кожний буде пам'ятати,

Що не мож українських

Стрільців зачіпати.

Як москаль нас нападає,

То розбитий все вертає, -

Кожний буде пам'ятати,

Що не мож українських

Стрільців зачіпати.

Клич, що знає наша лава:

Є Українська держава, -

Кожний буде пам'ятати,

Що не мож українських

Стрільців зачіпати.

ГОРИ, ГОРИ, ЖИТТЯ БУРЛАЦЬКЕЄ

Я люблю волю, простір, далечинь,
Бо я бурлак з далеких поколінь,
В одному місці я не можу жить,
Іти у мандри все мені кортить.
Як заблистить лиш сонце в небесах,
Як зашумить вітрець по деревах.
То в тілі кров моя аж закипить,
Іти у мандри все мені кортить.
Гори, гори, життя бурлацькеє,
Життя байдуже, ах, юнацькеє!
Царить над нами сила власная,
Понад усе любов прекрасная.
Мене не страшить буря, ані гім,
Просторий світ - це є для мене дім.
Я б мандрував по горах-долинах,
Голубе небо - це для мене дах.
Мене не спинить море-океан.
Мене не страшить навіть ураган.
До невигод всіляких я привик,
Моє знам'я - подертий черевик!
Гори, гори, життя бурлацькеє...

ГУЦУЛКА КСЕНЯ

Темна нічка гори вкрила,
Полонину всю залила,
А в ній постать сніжно-біла,
Гуцул Ксеню в ній пізнав.
Він дивився в очі сині,
Тихо спершись на сосніні,
і слова ніжні любовні
Він до неї промовляв:
"Гуцулко Ксеню,
Я тобі на трембіті,
Лиш одній а цілім світі
Розкажу про любов.

Душа страждає,
Звук трембіти лунає,
А що серце кохає,
Бо гаряче, мов жар.”
Вже пройшло гаряче літо,
Гуцул іншу любить скрито,
А гуцулку чорнобриву
Він в останню ніч прощав
Черемоша грали хвилі,
Сумували очі сині,
Тільки вітер на сосніні
Сумно пісню вигравав:
“Гуцулко Ксеню...”

ДОЧКА МЕЛЬНИКА

В мельника, чий млин на горі, чарівна дочка.
А у мене хата стара і в саду бузочок.
Я лежу й дивлюся у небо на білі хмари.
А пастух Свирид на горі пасе отару.
Гарнії волошки цвітуть в моїм садочку.
Та іще гарнішії очі в мельника дочки.
От лежу й сумую один біля ставочку,
Бо люблю я більше за все мельника дочку.
В мельника, чий млин на горі, чарівна дочка.
А у мене хата стара і в саду бузочок.
Я лежу й дивлюся у небо на білі хмари.
А пастух Свирид на горі пасе отару.

ЖОВТА СУБМАРИНА

Народився я в селі
В бідній фермерській сім'ї.
Ні корови, ні свині,
Тільки образ на стіні.
А наш тато столяр є,
Він нам човен збудує.
Цілу ніч він майстрував,
А на ранок човен став.

Приспів:

Всі ми живемо в жовтому човні,
В жовтому човні, в жовтому човні
А наш човен човгає по дні,
Човгає по дні, човгає по дні.

Ми підем в далекий край,
Всім говоримо “уд бай”.
Ми мандруємо весь час
І співаємо для вас!

Приспів

ЖОВТІ СТІЧКИ

Жовте листя падає на землю,
І летять у вирій журавлі,
Серце жме від туги і печалі,
Важко сльози втримати мені.
Я ніколи мила не забуду,
Як з тобов стрічались біля річки
Ти казала: "Я любити буду".
І дала на пам'ять жовті стрічки.

Приспів:

Жовті стрічки - символ розлуки і печалі,
Жовті стрічки - більше надії не маю,
Жовті стрічки - бачу тебе уві сні,
Жовті стрічки - ночі зігрійте мої.

Я поїхав у краї далекі,
Та стрічки з собою забирав,
В ясний день ховав їх в чемодані,
А вночі з собою в ліжко брав.

І тепер мені не треба мила
Тіла твого жадного до любови,
Хоч ти мене зовсім не любила,
Та стрічки тепер завжди зі мною.

Приспів. (2)

З СИРОМ ПИРОГИ

Служив козак у війську, мав років двадцять три,
Любив козак дівчину і з сиром пироги.

Гей, чули, чули, чули.

Гей, чули, чули ви,

Любив козак дівчину

і з сиром пироги.

Ішов козак на стежку помежи терени.

Побачив він дівчину, що несла пироги.

Гей, чули, чули, чули...

Дівча моє хороше, чи знаєш мої сни,

Що я тебе кохаю і з сиром пироги.

Гей, чули, чули, чули...

Дівчина як почула козацькі мрії-сни,

То й зразу запросила на свіжі пироги.

Гей, чули, чули, чули...

Сіли вони у парі близесенько води.

Вона його цілує, а він їсть пироги.

Гей, чули, чули, чули...

Далеко десь у полі з'явились вороги,

Забрали дівчиноньку і з сиром пироги.

Гей, чули, чули, чули...

Козак мав довгі ноги, скакав через рови,

Прилетів він до сотні, і крикнув: «Вороги!»

Гей, чули, чули, чули...

Сотня пішла в атаку, побила ворогів.

Відбрала дівчину й макітру пирогів.

Гей, чули, чули, чули...

А то були мисливці - ніякі вороги.

Взяли собі дівчину і з сиром пироги.

Гей, чули, чули, чули...

Козак гірко заплакав: «О, люті вороги.

Візьміть собі дівчину, віддайте пироги!»

Гей, чули, чули, чули...

Ой, чули, чули люди, ой, чули, чули ви,

Ніколи не міняйте любов на пироги

ЇХАВ, ЇХАВ КОЗАК МІСТОМ

Їхав, їхав козак містом,
Під копитом камінь тріснув,
Та раз, два.
Під копитом камінь тріснув.
Та раз!
Під копитом камінь тріснув -
Соловейко в гаю свиснув.
Та раз, два.
Соловейко в гаю свиснув.
Та раз!
Соловейку, рідний брате,
Виклич мені дівча з хати.
Та раз, два.
Виклич мені дівча з хати.
Та раз!
Виклич мені дівча з хати -
Щось я маю в їй спитати...
Та раз, два.
Щось я маю в їй спитати...
Та раз!
Щось я маю в їй спитати...
Чи не була вчора мати
Та раз, два.
Чи не була вчора мати
Та раз!
Чи не була, не сварила,
Що з козаком говорила
Та раз, два.
Що з козаком говорила
Та раз!

ЇХАЛИ КОЗАКИ

Їхали козаки із Дону додому
Підманули Галю, забрали з собою.
Ой ти Галю, Галю молодая,

Підманули Галю, забрали з собою.
Поїхали з нам, з нами козаками,
Ліпше тобі буде, ніж в рідної мами.
Ой ти Галю...
Везли-везли Галю темними лісами.
Прив'язали Галю до сосни косами.
Ой ти Галю...
Розбрелись по лісу, назбирали хмизу,
Підпалили сосну від гори до низу.
Ой ти Галю...
Горить-горить сосна, горить та палає,
Кричить Галя криком, кричить-промовляє.
Ой ти Галю...
Хто у лісі буде, той мене почує,
Той, хто дочок має, хай їх навчає.

КАПЕЛЮХ

Приспів:

Кап-кап-капельюх, капельюх,
Кап-кап-капельюх, капельюх,
Кап-кап-капельюх, капельюх.

Як ішов селом я в літнє надвечір'я,
Вітер капельюха звів на подвір'я.
Мого капельюха покотив подвір'ям.
Дівчина із хати глянула й метнулась,
Дала капельюха й весело всміхнулась,
Дала капельюха і мені всміхнулась.

Приспів

Йду сьогодні знову - вітру вже немає ,
Свого капельюха сам туди кидаю ,
Йду сьогодні - вітру немає ,
Кидаю капельюха , сам кидаю .
Вітру вже немає, в серці завірюха,
Дівчини не видно, йду за капельюхом,
Усім курам на сміх, сам за капельюхом.

Приспів

КЕДЬ МИ ПРИЙШЛА КАРТА

Кедь ми прийшла карта нароковац,
Став я свого неня дошиковац:
“Неню ж ти мій, неню, вчинь ми таку волю -
Йди за мене служити на ту войну”.
Кедь ми прийшла карта нароковац,
Став я музиченьків дошиковац:
“Гей ви, музиченьки, заграйте ми чардаш,
Най я си погулям свій молодий час”.
Стали музиченьки чардаш грати,
Стали ми ся сльози з очей ляти.
Ніхто не заплаче, ні отець, ні матка,
Лем за мнов заплачуть три дівчатка.
А одна заплаче, бо я її брат,
А друга заплаче, бо я її сват,
А третя заплаче, третя заголосить,
Бо вона від мене перстень носить.

КОЛИ ДО ГУБ ТВОЇХ ЛИШАЄТЬСЯ ПІВПОДИХУ

Коли до губ твоїх лишається півподиху,
Коли до губ твоїх лишається півкроку —
Зіниці твої виткані із подиву,
В очах у тебе синьо і широко.
Щось шепчеш зачаровано і тихо ти,
Той шепіт мою тишу синю крає!
І забуваю я, що вмію дихати
І що ходити вмію, забуваю.
А чорний птах повік твоїх здіймається
І впевненість мою кудись відмає,
Неступленим півкроку залишається,
Півподиху у горлі застрягає.
Зіниці твої виткані із подиву,
В очах у тебе синьо і широко...
Але до губ твоїх лишається півподиху,
До губ твоїх лишається півкроку.

КОЛИ У ПУТЬ

Коли у путь, коли у путь,
Коли у путь сурма покличе,
Ти пригадай наш давній звичай –
Веселу пісню заспівай

Бий, барабан, бий, барабан,
Бий, барабан, лунайте, труби,
Цілуй дівчину просто в губи,
І келих повний наливай.

Султан завів собі гарем,
Жінок з півсотні має в нім,
Він може кожну з них обнять,
Хотів би я султаном стать.
Та він нещасний чоловік —
Не пив горілки цілий вік,
Бо так велить йому Коран,
Нехай же буде він султан.

Бий, барабан, бий, барабан...

У Римі папі добре жить —
Вино, як воду може пить,
Ще й грошей повна келія.
Хотів би бути папа я.
Та він нещасний чоловік —
Не знав кохання цілий вік,
А я не можу жить один,
Нехай же буде папа він.

Бий, барабан, бий, барабан...

А я наллю собі бокал,
Перехилю, щоб він не впав,
Ще й обійму дівочий стан —
Тепер я папа і султан.

Бий, барабан, бий, барабан...

КОЛИСКА ВІТРУ

Де джерело кришталеве б'є,
В синіх горах дивне місце є.

Там юний вітер юність віродив,
В колисанці гойдається своїй.
Цілу ніч я з вітром колихався,
Він зі мною аж до хмар злітав.
Я йому казки розповідав,
Він мені свої пісні співав.
На світанку босий я іду
І додому стежки не знайду.
Мене мій вітер в полі переймав
І на прощання ніжно обіймав.
Цілий день із вітром ми прощались
Поки темний вечір не настав.
Я йому казки розповідав,
Він мені свої пісні співав.

КОЛИСКОВА ДЛЯ СОНЦЯ

Шумить вітерець і колише полин.
Сиджу на траві і дивлюсь в далечінь,
Як сонце поволі збирається спати лягати.
Йому колискову співає ріка,
Парує з хмаринок перина м'яка.
Я хочу "добраніч" йому побажати.

Приспів:

Добраніч, сонце, добраніч,
Бажаю тобі кольорових снів
З подихом хвойного лісу і шумом гірської ріки,
Сил набирайся,
Щоб зігріти ранок напровесні.
Радісним помахом дужої сонячної руки.

Як швидко в минуле роки пронеслись
І мрії дитинства з туманом злились.
Як шкода, що їх вже назад не повернеш ніколи.
Та Сонце встає, як вставало колись,
І я разом з вітром втікаю увись,
Щоб знову для нього співати колискову.

Приспів.

КРАЇНА МРІЙ

Чув я, чи то снилось мені,
Що існує країна мрій,
В тій країні росте чарівний гай.
В гай той може кожен ввійти,
Відчувати таємниці,
Володіти секретом дивних чар.

Приспів (2):

Хай несе мене ріка
В фантастичному човні,
В небо несе, наче уві сні.

Там є своєрідні ходи,
Що сягають самих глибин,
Там тварини небесної журби.
Але я не питаю себе,
Де на мапі країна ся,
Та й негайно рушаю в дальню даль.

Приспів (2):

ЛЕМКІВЩИНА

Як часто я бачу вві сні украдені гори,
Котрі стережуть від мене прикордонні дозори.
Я там ніколи не був, хтозна, чи буду колись
Та ще півстоліття тому мої батьки там жили.

Але там, на Лемківщині, наші місця святі.

Там на Лемківщині ще стоять наші хати.

Як ти, Лемківщино, живеш без нас на самоті?

Чи не зогнили, не поржавіли хрести

На могилах дідів?

Ми по світу розкидані, неначе жиди.

Хто дав право вершити нашу долю? —

Наші “старші брати”.

Гори повіті туманом — хто мені їх верне,

Знаю, десь там понад Сяном є ті, що чекають мене.

Але там, на Лемківщині...

І я знову ночами не сплю, мов сновида якийсь.
Я знаю — мій шлях туди не буде легкий.
Бо там, де кінчаються гори, — там щастя нема.
У горах свої закони, а навколо тюрма.
Але там, на Лемківщині...

ЛЕНТА ЗА ЛЕНТОЮ

Вже вечір вечоріс, повстанське серце б'є,
А лента набої поспішно подає.
Ах, лента за лентою - набої подавай,
Вкраїнський повстанче, в бою не відступай!
В марші цілу нічку, а в ранній зорі
Почались завзяті, запеклі бої.
Ах, лента за лентою...
А ворог атакує і преться щосил
Юнак-кулеметник їх вправно косив.
Ах, лента за лентою...
Як сонце сходило втомлений юнак
Упав він ранений, упав він навznak.
Ах, лента за лентою...
До нього санітарка поспішно іде,
В обличчя вдивлявся, його пізнає.
Ах, лента за лентою...
Він в неї вдивлявся, пече в грудях рана
А біля кулемета дівчина молода.
Ах, лента за лентою...
А ворог атакує, в останній момент —
Наново заграв вже затихлий кулемет.
Ах, лента за лентою...

МИ ЙДЕМ ВПЕРЕД

Ми йдем вперед. Над нами вітер віс,
І рідні нам вклоняються жита.
Від радості аж серце мліє.
За волю смерть нам не страшна!

Ми йдемо вперед. Над нами сонце сяє.
Гармати б'ють, здригається земля.
І гордість в грудях розпирає.
За волю смерть нам не страшна!
Ми йдемо вперед. Здалека чути гуки.
Гармати б'ють, і крові всюди вщент.
Не буде більш терпіння і муки!
Вперед! - Там воля або смерть!
Дзвенять шаблі, як ясне сонце, сяють,
Гримлять пісні, аж земля свята
Дрижить під нами дорога.
За волю смерть нам не страшна!
Ми йдемо вперед. Над нами вітер віє,
І рідні нам вклоняються жита.
Від радості аж серце мліє.
За волю смерть нам не страшна

НАДІЯ Є

Коли опустилися руки,
Коли потемніло в очах.
Не знаєш ти далі як бути,
На що сподіватись хоча б.
Не можеш, не віриш, не знаєш,
Не маєш куди утекти.
І кажуть, чудес не буває,
Та мусиш для себе знайти!
Допоки сонце сяє,
поки вода тече,
О-у-о, надія є!
Тобі вже нічого не треба,
Тобі вже нічого нести.
Здається, що всі проти тебе,
А, може, це ти проти них.
Не можеш позбутися болю,
Не знаєш чи прийде весна.
Ти можеш не вірити долі,
Але в тебе вірить вона.

НАЙКРАЩІ ДІВЧАТА

Найкращі дівчата - чорняві.
Бо мають вогонь у очах, ага!
Не гірші за них і біляві,
Бо мають вогонь у серцях, ага!
 Для пластуна всі дівчата є одні,
 Щоб гарна лиш, щоб гарна лиш була:
 Чорнява чи білява - щоб лиш поцілувала,
 А краска неважна, неважна.
Чорнява цілує гаряче,
Та лиш на коротенький час,
Білява спочатку не хоче,
А потім не вистачить раз.
 Для пластуна всі дівчата...
Чорнява є легко запальна
І скоро у неї по всім.
Білява жевріє поволі,
Та важко згасити потім.
 Для пластуна всі дівчата...

НЕ ЖУРІТЬСЯ, ЮНІ ДРУЗИ

Не журіться, юні друзі,
Є країна чарівна,
Наша славна Україна
Наша рідна сторона
 Гори, доли, полонини,
 Стайні, вівці, вівчарі,
 Там на горах щохвилини
 Світять ватри вівтарі.
І на них складають жертви
Наші землі, труди й кров,
І на тих пустелях мертвих
Сходить наша воля знов.
 Воля — пташка, воля — вітер,
 Що за волю не даси,
 Йди, шукай її по світу
 Через гори і ліси.

Не журіться, юні друзі
Є країна чарівна,
Наша славна Україна,
Наша рідна сторона.

НИНІ, НИНІ

Нині (8) мами нема, нині (8) вдома сама.
Прийди, як ясне сонечко зійде, як мами дома не буде,
а я сама.
Чую (8) тато встає, а як він нас тут побачить (2) - лихо
буде.
Ранок уже надходить і сонце сходить, прощай мене.
Нині (8) мами нема, нині (8) вдома сама.
Буду тебе кохати, щоб знала мати любов мою.

ОГЕНЬ

Звичай старий, як світ —
Огень, огень, огень,—
Розпалим тут, недалеко від нас
Огень,огень,огень.
Приспів:
І пізній лицар-мандрівник,
І всі, хто спізнився в цю ніч
Розпалять разом з нами
Огень, огень, огень.
Перша зірка давно вже на небі —
Час би палати йому.
Граби,буки,сосни, клени
Хилять віти до сну.
Приспів.
Вогонь казанок обіймає
За чорний металевий стан,
І тихе булькання звучить
Під шепіт літніх трав.
Приспів.

ОЙ НА ГОРІ ДВА ДУБКИ

Ой на горі два дубки, милий мій, миленький,
Ой на горі два дубки, голубе сивенький.

То зрубай, мила, то зрубай, мила,

То зрубай у-ха-ха, мила чорнобривая.

Я сокири не маю, милий мій, миленький,
Я сокири не маю, голубе сивенький.

То купи, мила, то купи, мила,

То купи у-ха-ха, мила чорнобривая.

А я грошей не маю, милий мій, миленький,
А я грошей не маю, голубе сивенький.

Зароби, мила, зароби, мила,

Зароби у-ха-ха, мила чорнобривая.

Я робити не вмію, милий мій, миленький,
Я робити не вмію, голубе сивенький.

То вмирай, мила, то вмирай, мила,

То вмирай у-ха-ха, мила чорнобривая.

Я вмирати не буду, милий мій, миленький,
Я вмирати не буду, голубе сивенький.

То уб'ю, мила, то уб'ю, мила,

То уб'ю у-ха-ха, мила чорнобривая.

ОЙ СЛУЖИВ Я В ПАНА

Ой служив я в пана Та й на перше літо

Заслужив я в пана

Курочку за літо.

А та кура-чабатура

По садочку ходить та й ходить,

Курчаточок водить та й водить.

Ой служив я в пана та й на друге літо

Заслужив я в пана

Качечку за літо.

А та кача дрібно скаче,

А та кура-чабатура

По садочку ходить та й ходить,

Курчаточок водить та й водить.

Ой служив я в пана та й на третє літо
Заслужив я в пана
Гусочку за літо.

А та гуся сюся-сюся,
А та кача дрібно скаче,
А та кура-чабатура
По садочку ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

Ой служив я в пана й на четверте літо
Заслужив я в пана
Індика за літо.

А той індик пиндик-пиндик,
А та гуся сюся-сюся,
А та кача дрібно скаче,
А та кура-чабатура
По садочку ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

ОЙ У ЛУЗІ ЧЕРВОНА КАЛИНА

Ой у лузі червона калина похилилася,
Чогось наша славна Україна зажурилася,
А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славу Україну, гей, гей, розвеселимо!
Марширують наші добровольці у кривавий тан,
Визволяти братів-українців з московських кайдан.
А ми тії московські кайдани розірвемо,
А ми нашу славу Україну, гей, гей, розвеселимо!
Гей, у полі ярої пшенички золотистий лан,
Розпочали Січовії Стрільці з москалями тан.
А ми тую ярую пшеничку ізберемо,
А ми нашу славу Україну, гей, гей, розвеселимо!
Як повіє буйнесенький вітер з широких степів,
То прославиш по всій Україні Січових Стрільців.
А ми тую стрілецьку славу збережемо,
А ми нашу славу Україну, гей, гей, розвеселимо!

OH MY DEAR UKRAINE

Цей твій сон не скінчиться ніколи
Ти будеш одна
Твій портрет завбільшки з долоню
Розтане між хмар
Між дивних людей.
Oh My Dear Ukraine, Oh My Dear Ukraine
Oh My Dear Ukraine, My Love
Ти не будеш сумна чи весела
Між весняних дощів
Погляд твій і розплетені коси
Розтануть, як дим,
Між дивних людей.
Oh My Dear Ukraine, Oh My Dear Ukraine

ПІДУ ВТОПЛЮСЯ

Скінчилось кохання, скінчилося все,
Заглядає сонце у вікна осель.
Там люди щасливі, та сумно мені -
Піду утоплюся, спочину на дні.
Приспів (2):
Піду втоплюся у річці глибокій,
Шукати стануть - не скоро знайдуть.
Ти будеш плакати - спливатимуть роки,
Мене до смерті не зможеш забути.
Життя, як той камінь, на груди лягло.
Зроблю, що надумав Марічці на зло.
Прощай, мамо любя, і тато, прощай,
Учителька, друзі, прощай, рідний край!
Приспів
А річка страшною, мов відьма, була.
Відходи заводу у море несла.
Я річку чистеньку шукати піду -
Шукатиму доти, поки не знайду.
Приспів

ПІСНЯ МАНДРІВНИКІВ

Долі кращої не відшукати,
Як по світу білому блукати.
В дружнім гурті не страшні тривоги.
Манять, манять нас нові дороги.

Наш килим - завітчана поляна,
Наші стіни - сосен горді стани,
Синє небо - дах над головою,
Любо мандрувати нам з тобою.

Поклик свого серця не забудем.
Сміх і радість ми приносим людям.
Нам палаци кришталеві зроду
Не замінять гордої слободи.

ПОВІЯВ ВІТЕР СТЕПОВИЙ

Повіяв вітер степовий,
Трава ся похилила.
Впав в бою стрілець січовий, |
Дівчина затужила. | (2)
А був то хлопець молодий,
Його б лишень кохати.
Він впав, як той сухий листок, |
Повік буде лежати. | (2)
Летить ворон з чужих сторон,
Та й жалібненько криче
Вставай, козаче молодий, |
Твоя дівчина плаче. | (2)
Заплаче мати не одна,
Заплаче й чорнобрива.
Бо не одного козака, |
Сира земля накрила. | (2)

РОКСОЛЯНА

Стара кав'ярня в центрі Львова,
Я зайшов туди раптово.
Ти сиділа край столічка в глибині.
Філіжанку з порцеляни

Елі'антсько, двома пальцями
Ти тримала і посміхалась мені.

Приспів:

Роксоляно, мені бракує твоїх уст.
Роксоляно, мені бракує твоїх очей.
Роксоляно, мені бракує твого бюсту,
Роксоляно, і тих шальоних ночей.

Потім ми шпацерували, пили пиво з дерунами,
І шампана, і горілку, й каберне.

Потім ніц не пам'ятаю. Рано очі відкриваю,
А біля ліжка — сине твоє комбіне.

Приспів.

А на рано в понеділок щось ми к споднях
засвербіло.

Я пахвину аж до виразки розтер.

Сірортутну мазь купив і мастив, мастив, мастив.
Роксоляно, з ким тобі файно тепер?

Приспів.

СИЛЬНИЙ ВІТЕР

Ой навіщо, ой навіщо все це сталося,
Що моє кохання з милим обірвалось,
Перейшла йому дорогу зовсім друга
Залишилась в моїм серці жаль і туга.

Приспів (2):

Сильний вітер, сильний вітер, сильний вітер,
Не ламай у чистім полі білі квіти,
Забери моє страждання, поверни моє кохання,
Поверни моє кохання, сильний вітер.

Ой від вітру дуб зелений похилився,
А у полі дві стежини розійшлися,
І моя стежина круто повернула,
А твоя стежина в росах потонула.

Приспів. (2)

СПИТАЙ

Куди відходить життя, а звідки приходить, звідки.
Спитай у листя і квітки, куди відходить життя. (2)
А де зникають пісні, нікому це невідомо,
Спитай у відлуння й грому, куди зникають пісні. (2)

Чому згасають зірки, а цього ще не відкрито,
Спитай у метеорита, чому згасають зірки. (2)
Коли ти був молодий, як жайвір понад полями,
Спитай у своєї мами, коли ти був молодим. (2)

СТАРЕНЬКИЙ ТРАМВАЙ

Коли літо приходить — гаряча пора,
І на сірому камені плавиться тінь,
Коли дзвінко кричить на смітниках дівтора,
Говорити, ходити і думати лінь.
Коли сонце розжарене над містом висить,
І від чаду машин кругом іде голова, —
Я згадаю про холодних озер блакить,
Куди їздив колись старенький трамвай.
Повези мене туди, де природа сама,
Повези мене за місто, де асфальту нема,
Повези мене туди, де зелена трава,
Повези, повези, старенький трамвай.
А відпустка у жовтні, а далі зима,
Я стараюсь не дивитись на засмаглих дівчат,
Ні морозива, ні пива, бо води нема,
Як ті люди живуть в республіці Чад?!
А я хочу в Антарктиду — хоч би на мить...
Ледве ноги волочу, очі піт залива...
Знов згадаю про холодних озер блакить,
Куди їздив колись старенький трамвай.
Повези мене туди, де природа сама...

СТОЖАРИ

Був зорепад, і зелен сад,
І ми були у парі.
По тім саду без тебе йду,
Коли горять стожари.

Приспів:

Гей ви, стожари, мені насняться ваші чари
Так хочу стріти кохання наяву.
Так чом, стожари, ви знов заходите за хмари,
Коли я з вами і мрію і живу, живу?

Як маків цвіт в полях горить,
Так зорі квітнуть ясно.
Впаде зоря і вмить згора,
Моя ж любов не згасне.

Приспів.

Зірки горять, а де ж зоря,
Що долею озветься?
Я кличу знов свою любов,
Вона навіки в серці.

Приспів.

СЯДЕШ У ПОЇЗД

Шурхоче вітер у волоссі.
Жбурляє листя нам у лиця,
Коли керує світом осінь,
Мені удома не силиться.
Я поїздам повірю скоро,
Нехай везуть, куди бажають,
Хай на перон зберуться хором
Ті, що мене не проводжають.

Приспів:

Ти сядеш у поїзд,
хай собі їде
Може у Прагу, може у Відень.
Мокрі дерева бігтимуть слідом,
Лишиш позаду всі радощі й біди.

Залишу вдома свій годинник,
Втечу від справ і від погоди,
Усе забуду, все покину,
І ніц мені не буде шкода.
Нехай мій гаманець порожній,
Моя дорога невідома,
Я стану вільним подорожнім,
Найголовніше - вийти з дому.

Приспів:

ТАМ ПІД ЛЬВІВСЬКИМ ЗАМКОМ

Там, під Львівським замком, старий дуб стояв...
Там, під Львівським замком, старий дуб стояв,
А під тим дубочком партизан лежав.
Він лежить, не дише, він неначе спить...
Він лежить, не дише, він неначе спить.
Золоті кучері вітер шелестить.
Над ним стара мати стомлена стоїть...
Над ним стара мати стомлена стоїть
І до свого сина тихо говорить:
“Сину ж ти мій, сину, дитино моя...
Сину ж ти мій, сину, дитино моя,
Були б ти не вбили, якби не війна.
Було вас у батька п'ятеро синів...
Було вас у батька п'ятеро синів,
Ти був наймолодший, сину наш Андрій.
Як ти був маленький, батько воював...
Як ти був маленький, батько воював.
Він за Україну голову поклав.”
А позаду неї отаман стоїть...
А позаду неї отаман стоїть,
Стиха щось шепоче, стиха говорить:
“Не плач, стара мати — син героєм став...
Не плач, стара мати — син героєм став.
Він за Україну голову поклав.”

Висока могила, хрест березовий...
Висока могила, хрест березовий,
А на тому хресті — тризуб золотий.

ТЕЧЕ ВОДА

Гей, гей, весни світанок.
Гей, гей, сніги вже тануть.
Гей, гей, гей, гей, як мої роки,
Течуть із гір стрімким потоком.

Приспів:

Тече вода, тече бистра вода,
Тече вода, і минають літа.
Ой, не біжи, вода, так швидко,
Шепоче їй блакитна квітка,
Ой, не біжи, вода, так швидко,
Гей, гей, гей, гей...
Ой, зупинися, хоч на хвилинку,
Тече вода, не зна зупинку,
Тече вода, не зна зупинку, гей.

Гей, гей, весняна повінь,
Гей, гей, а в серці спомин,
Гей, гей, гей, гей, скажи, світання,
Як повернуть мені кохання...

Приспів

Гей-дан-дана, гей-дан-дана, гей-дана-гей!
Гей-дан-дана, гей-дан-дана, гей-дана-гей!
Ой, зупинися, хоч на хвилинку,
Тече вода не зна зупинку,
Тече вода не зна зупинку, гей.

Приспів

ТИ ВТРЕТЄ ЦЬОГО ЛІТА ЗАЦВІТЕШ

Ти втретє цього літа зацвітеш
Такою квіткою тендітною п'янкою.
Кімната втратить риси супокою,
Бо речі увійдуть у твій кортеж.

Обернеш пил на срібло і кришталь,
Наділиш тіні здатністю до тліну.
Одна із пелюсток розсуне стіни.
Ти – даль, і подолаєш іншу даль.

В людей уже нема своїх святинь –
Ти можеш стати першою, одначе
Знай, біля тебе жоден не заплаче,
І пам'тай два дні всього цвісти.

Ти втретє цього літа зацвітеш
Такою квіткою тендітною п'янкою.
Кімната втратить риси супокою,
Бо речі увійдуть у твій кортеж.

ТИХИЙ ДУНАЙ

Тихий Дунай, тихий Дунай
Бережечки зносить...
Молодий козак, молодий козак
Отамана просить:

“Пусти ж мене, отамане,
Із війська додому,
Бо вже скучила, бо вже змучилась
Дівчина за мною”.

“Ой рад би я пустить тебе,
Та ти довго будеш;
Та напийся ти води зимної,-
Дівчину забудеш”.

“Пив я воду, пив зимную,
Та й не напивався;
Доки жить буду, не забуду я,
Кому присягався”.

ТІЛЬКИ РАЗ ЦВІТЕ ЛЮБОВ

Поглянь, усе навколо зацвіло,
Ясна вода і сонце золоте.
Цвітуть гаї, цвіте густе зело,
Чому ж любов так довго не цвіте?
Так довго?

Приспів:

В ріку перероста дзвінкий ручай,
Журбою розквіта гірка печаль.
А ранок сонцем кожен день цвіте для нас,
І лиш любов цвіте один-єдиний раз.

Стрімка ріка загубиться в морях,
Журбу розвіють радощі весни.
Минеться все, але любов моя
Не зронить цвіту навіть восени.
Не зронить...

Приспів. (2)

УКРАЇНО

Дороги іншої не треба.
Коли зорить Чумацький Шлях.
Я йду від тебе і до тебе
По золотих твоїх стежках.
Мені не можна не любити,
Тобі не можна не цвісти.
Лиш доти варто в світі жити,
Поки живеш і квітнеш ти.

Приспів

Україно! Україно!
Після далечі доріг
Вірне серце твого сина
Я кладу тобі до ніг.
Поки кохаєм до нестями
Іще не скоро наш кінець.
Ще може, нашими серцями
Розпалим тисячі сердець.
Ще свічка наша не згоріла,
Ще наша молодість при нас.
А те, чи варте наше діло, -
То скажуть люди, скаже час.

Приспів

УКРАЇНСЬКИЙ ВАМПІР

Я блукаю по темних ночах,
Я ховаюсь по мокрих кущах,
Я не лютий небачений звір -
Простий український вампір.
 Я шукаю тебе, в мене очі незрячі,
 Я шукаю тебе, в мене зуби собачі,
 Я шукаю тебе, в мене пальці холодні,
 Я живу у безодні.
Ти підеш сьогодні в кіно,
Я залізу в відкрите вікно,
Заховаюсь у темнім кутку.
Ти прийдеш, а я скажу: «Ку-ку!»
 Я шукаю тебе...
Ти дівчисько дурне і зелене,
Ти далеко не перша у мене.
Але твоє жагуче бажання
Може стати для тебе останнім.
 Я шукаю тебе...

ХОРУНЖИЙ

Ти повертаєшся в село,
Його неначе не було.
Тут кожне згарище священне.
А в місті розкопали рів,
А в нім — тіла, і на горі —
Твої батьки і наречена.
Викопуєш і чистиш кріс,
Ідеш з повстанцями у ліс,
Стежею кінно і оружно.
Ракета вгору йде - «Алярм!»
Оце вона - твоя зоря,
Недовга, а яка ж ясна. .
Хорунжий, хорунжий.
 Пізнаєш шлях, побачиш ціль.
 До сповнення обітниці

Покличуть Бог і Україна.
І славний двоколірний стяг
Засяє у твоїх руках
Дороговказом по руїні.
Незримий кулемет заграв
Мелодію нічних заграв,
Життя без помсти осоружне.
І ні Варшава, ні Москва
Не ствердять тут свої права
За це ти покладеш життя.
Хорунжий, хорунжий
Нащадок підлого раба,
Який кричить тобі: «Ганьба!»
І марить більшовицьким «раєм»
Не встигне кинутись назад,
Ти кільцями ручних гранат
Життям зарученим заграєш.
Кохання не заступить шлях,
Тобі роковано в зірках,
Ніхто не втримається поруч.
Самотній легше йде у бій,
Собі лишаючи набій.
До вимаршу вперед
І вгору, і вгору.
В обличчях блазнів грає лють,
І вдови зрадників плюють
При згадці імені твого, дармо.
Їм ріжуть слух твої пісні
І все ввижається вві сні
Прихід московського жандарма.
Та чути крок нових полків,
Юнацькі погляди палкі
Доводять, що не вмерла мужність.
До звіту правді «вправо глянь!»
Герою визвольних змагань,
Повінчаний із майбуттям
Хорунжий, хорунжий

ХТОСЬ ТАЙ ВРОДИТЬСЯ

Хтось та й вродиться з нас нещасливий,
Я не знаю, яким був мій рід.
Пресвята Богородице Діво,
Вирушаєм сьогодні в похід.

Затріпочуть хоруговки крилами,
Запорізький лунатиме марш.
Не заручені ми із милими,
Цілий полк неодружений наш.

Помолюсь я і в путь, так, як водиться
Треба йти до чужих вже сторон –
Борони ж Ти мене, Богородице,
Щоби я не потрапив в полон.

А якщо ненароком загину,
Поховають мене серед дня,
Понесуть на руках побратими,
Поведуть вороного коня.

Товариші ударять з мушкетів,
Загримить полковий тулумбас;
Дух мій, Діво, тоді вже одлетить
Аж на Січ, в Україну, до нас.

ЧЕРЕМШИНА

Знов зозулі голос чути в лісі,
Ластівки гніздечко звили в стрісі.
А вівчар жене отару плаєм,
Тьохнув пісню соловей за гаєм

Приспів:

Всюди буйно квітне черемшина
Мов до шлюбу вбралася калина.
Вівчара в садочку, в тихому куточку,
Жде дівчина, жде.

Йшла вона всадок повз осокори,
Задивилась на високі гори,
Де з беріз спадають чисті роси,
Цвіт калини приколола в коси.

Приспів

Вже за обрій сонечко сідає,
З полонини їй вівчар співає:
Я прийду до тебе, як отару
З водопоєю зажену в кошару.

Приспів

Ось і вечір, вівці біля броду,
З Черемоша пють холодну воду.
У садочку вівчара стрічає
Дівчинонька, що його кохає.

Приспів

ЧОВЕН ХИТАЄТЬСЯ

Човен хитається серед води,
Плеще об хвилю весло.
В місячнім сяйві біліють сади,
Здалека видно село.

Люба дівчино прийди, прийди, |
Забудем денне зло. | (2)

Човен по воді вихитується,
Козак дівчини випитується:
- Чом в тебе, дівчино,
Уста солоденькі?
- Щоб їх цілував
Козак молоденький.

Човен хитається серед води,
Тільки одні комиші.
З вітром жартуючи на всі лади,
Ворушать тишу ночі.

Люба дівчино прийди, прийди, |
Дати розраду душі. | (2)

Човен по воді вихитується,
Козак дівчини випитується:
- Чом в тебе, дівчино,
Очка чорнесенькі?
- Від темної нічки,
Мій милесенький.

ЧОМ ТИ НЕ ПРИЙШОВ?

Чом ти не прийшов, як місяць зійшов?
Я тебе чекала.
Чи коня не мав, чи стежки не знав, |
Мати не пускала? | (2)
 І коня я мав, і стежку я знав,
 І мати пускала –
 Найменша сестра, бодай не зросла, |
 Сідельце сховала. | (2)
А старша сестра сідельце знайшла,
Коня осідлала –
“Поїдь, братику, до дівчиноньки, |
Що тебе чекала”. | (2)
 Тече річенька, невеличенька,
 Схочу перескочу,
 Віддайте мене, моя матінко, |
 За кого я схочу. | (2)

ЧОРНІ ОЧКА, ЯК ТЕРЕН

Чорні очка, чорні очка, як терен. | (2)
Чорні очка, як терен, |
Як терен, як терен, |
Коли ми ся поберем, поберем? | (2)
 Поберемся, поберемся в неділю. | (2)
 Поберемся в неділю, |
 В неділю, в неділю, |
 Маю таку надію, надію. | (2)
Де ж ти мене, де ж ти мене поведеш? | (2)
Де ж ти мене поведеш, |
Поведеш, поведеш, |
Коли хати не маєш, не маєш? | (2)
 Поведу тя, поведу тя в чужую. | (2)
 Поведу тя в чужую, |
 В чужую, в чужую, |
 Поки свою збудую, збудую. | (2)

Чужа хата, чужа хата - не своя,	(2)
Чужа хата не своя,	
Не своя, не своя,	
Я дівчина не твоя, не твоя.	(2)

ЧОРНІ ХЛОПЦІ

Чорні хлопці рушають у ніч
Крок за кроком і пліч-о-пліч.
Захід сонця позаду згасає.
Таємничими схилами гір
Ми йдемо до холодних зір.
Темна ніч чорних хлопців вітає.
 Не згасить свого вогнища ви.
 Гей, дівча, не заплющуй очі.
 Виглядайте — і прийдем з п'ятьми,
 Ми прийдем опівночі.
Чорні хлопці, попереду шлях,
Ліс нам батько, а небо — дах,
Вовче лігво в негоду сховає.
Боротьба причаровує нас.
Дух повстання ще в горах не згас.
Небезпеці назустріч рушаєм.
 Не згасить свого вогнища ви...
Чорні хлопці рушають у ніч
Крок за кроком і пліч-о-пліч.
Захід сонця позаду згасає.
Таємничими схилами гір
Ми йдемо до холодних зір.
Темна ніч чорних хлопців вітає...
 Не згасить свого вогнища ви...

ШАБЕЛИНА

Ой, хмариться, туманиться,
Дрібні дощі йдуть.
Там молоді жовнярики
Мед-горілку п'ють.

П'ють горілку, ще й наливку,
їдять ягідки,
Та ще й собі поглядають
На чужі жінки.

Чужа жінка як ягідка,
Як той маків цвіт.
А ти ж мені, шабелино,
Зав'язала світ.

Візьму ж я тебе, шабелино,
Та й за гострий край.
Пущу ж я тебе, шабелино,
В глибокий Дунай.

Плавай, плавай, шабелино,
Вчися плавати,
А я піду, молод жовнір,
Жінку шукати.

А як я ж собі, шабелино,
Жіночку знайду,
Тоді ж я тебе, шабелино,
До боку припну.

Я - ТВОЄ КРИЛО

Зірки на снігу, зірки на снігу,
Веселі зірки новорічного свята.
Зірки на снігу, зірки на снігу,
І ми у Карпатах, у синіх Карпатах.

Приспів:

Я — твоє крило, ти — моє крило, —
Щастя більшого не треба.

Полетімо в ніч, в неповторну ніч,
І крильми торкнемось неба, неба

Зірки на вінках, вінки на воді,
Вінки на воді в синю ніч на Купала.
Зірки на вінках, зірки на воді,
І ще одна впала, на щастя нам впала.

Приспів

Зірки відгорять, погаснуть зірки,
Та в серці не згасне їх полум'я вічне.
Бо з нами та ніч, бо з нами та ніч,
Та ніч на Купала і ніч новорічна.

Приспів

ЯКЩО ЛЮБИШ, КОХАЙ

Розлились по горах води,
Зашуміли буйні броди,
Затопила переходи течія.
Мов закоханий нівроку,
Йду до броду, до потоку,
Вже зозулю з того боку чую я.

Приспів:

Якщо любиш, кохай,
Вже зозуля закувала.
Якщо любиш, кохай,
Не чекай аж до Купала.
Якщо любиш, кохай,
Хай весна в душі прибуде.
Якщо любиш, кохай,
Дві весни на рік не буде.
...не буде.

На весну оглянься з літа,
Там любов моя сповита,
Майовим дощем полита
На розмай.
На своїм осіннім полі
Тій весні, що на околі,
Посміхнутися, як долі,
Щастя май!

Приспів.

Зміст

Практична частина	2
Пластові гімни	
Гімн Пласту	14
Гімн закарпатських пластунів	14
Пластовий обіт	15
Царю небесний	15
Сіріли у сумерках	16
Ніч вже йде	16
Пісні	
Тихий, тихий ліс в Карпатах	17
Бай-бай, мила	17
Берег ріки	18
Б'ютіфул Карпати	19
Водограй	19
Вона	20
Гай, зелений гай	21
Гей-гу, гей-га	21
Гей, зі Львова до Мукачева	22
Гори, гори, життя бурлацьке	23
Гуцулка Ксеня	23
Дочка мельника	24
Жовта субмарина	24
Жовті стрічки	25
З сиром пироги	26
Їхав, їхав козак містом	27
Їхали козаки	27
Капельюх	28
Кед мі пришла крата	29
Коли до губ твоїх лишається півподиху	29
Коли у путь	30
Колиска вітру	30
Колискова для сонця	31
Країна мрій	32
Лемківщина	32
Лента за лентою	33

Книжечка таборовика

Ми йдемо вперед _____	33
Надія є _____	34
Найкращі дівчата _____	35
Не журіться, юні друзі _____	35
Нині, нині _____	36
Огень _____	36
Ой на горі два дубки _____	37
Ой служив я в пана _____	37
Ой у лузі червона калина _____	38
Oh My Dear Ukraine _____	39
Піду втоплюся _____	39
Пісня мандрівників _____	40
Повіяв вітер степовий _____	40
Роксоляна _____	40
Сильний вітер _____	41
Спитай _____	42
Старенький трамвай _____	42
Стожари _____	43
Сядеш у поїзд _____	43
Там під Львівським замком _____	44
Тече вода _____	45
Ти втретє цього літа зацвієш _____	45
Тихий Дунай _____	46
Тільки раз цвіте любов _____	46
Україно _____	47
Український вампір _____	48
Хорунжий _____	48
Хтось тай вродиться _____	50
Черемшина _____	50
Човен хитається _____	51
Чом ти не прийшов? _____	52
Чорні очка, як терен _____	52
Чорні хлопці _____	53
Шабелина _____	53
Я - твоє крило _____	54
Якщо любиш, кохай _____	55

Легенда-2008

Для записів:

Для записів:

Легенда-2008

книжечка таборовика

Над книжечкою працювали:

Пісні, вступ: Ірина Пенцак
Матеріали, верстка: Петро Борис

Використані джерела:

Богдан Попко. "Пісенник"
Книжечка таборовика КВТ "Чин-чином"
<http://uk.wikipedia.org>
Життя в Пласті, д-р Олександр Тисовський
<http://www.plast.org.ua/?pageid=113>
Книга практичного пластування
Климишин І.А. "Зоряне небо України"